

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.,
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 220.

V Ljubljani v četrtek, 20. novembra 1884.

Tečaj I.

Dobri nauki.

Od nas jih niso marali, gospodje radikali, morebiti jim bodo bolje ugajali, če dohajajo s Českega ter če jih je izustil politik, o katerem se celo državnikom najnaprednejšega slovenskega tednika niti ne sanja, da bi mogel biti podkupljen od preklicane vlade. In tak mož po božji volji, zgovoren kakor Cicero in nedotakljiv kakor Fabricij, tak uzor slovenskega politika bil je našim radikalnim krogom sigurno dr. Ed. Grégr.

Spoštovani zastopnik mladočeski imel je namreč te dni shod svojih volilcev v Slanem. Bil je pred jednim letom v državni zbor izvoljen po hudem volilnem boju, v katerem je premagal prejšnjega zastopnika, somišljenika nekdanjega, Tonnerja. S svojo odlično zgovornostjo posrečilo se mu je kmalu, imé si pridobiti med svojimi tovariši v državnem zboru, in govorniška slava, katera ga je obsevala, je ob enem pozlačevala vso stranko njegovo in njene nazore. Vrh tega je okraj njegov, pokrajine okolo gorovja Ripa, o katerem se toliko pripoveduje v českem bajeslovju, najskrajnejši v narodnem oziru, pravo branišče mladočeske ideje. Ni čuda tedaj, da smo i mi, kakor ves političen svet, pričakovali, da bode Grégr v svojem govoru z žarnimi besedami grajal mlačno večino, na obtožno klop posadil ministerstvo ter v bengaličnem svitu svojemu udanemu občinstvu razkazoval skrivna lepote radikalne politike!

A nič vsega tega! Jedno leto, ki ga je Grégr preživel na odločilnem mestu, jedno samo parlamentno zasedanje — in mladočeski Saulus prišel je k svojim volilcem kot spreobrnjen Paulus. Gledal je bil okolo sebe z odprtimi očmi, marsikaj je bil zapazil, česar prej ni znal, navadil se je, računati z realnimi veličinami ter slovo dati obrabljenim frazam, z jedno besedo, očistil je svoja politična načela, in svojim očem nismo hoteli verovati, ko smo po listih čitali, kaj je

prorok mladočeski, dr. Ed. Grégr, svojim pristašem bil poročal na slanskem volilnem shodu!

V tem znamenitem govoru dejal je namreč volilcem, da mora klub poslancev čestokrat zatajevati samega sebe, da se mu je vaditi v potrpežljivosti, toda da ne preostaja drugega, nego podpirati Taaffejevo vlado. In sicer, zakaj? Zato, ker nihče ne zna, katera vlada se potem prorine do krmila. Tudi to, kar je Grégr bil dejal o strogi solidarnosti med raznimi strankami, iz katerih se sestavlja avtonomiščična večina in jako laskava ocena, koja je privoščil vzglednemu kolegi grofu Klam-Martinicu, vse to je bilo tako premišljeno, tako trezno-pametno, da se danes ne bi čisto nič obotavljali, v svoji uredniški sobici podpisati program, katerega je Grégr bil razvil na mladočeskem shodu v Slanem.

A kaj porekó k tej spreobrnitvi toliko simpatičnega jim českega zastopnika naši domači vročekrvneži, kako jim ugaja načelo njegovo, da je treba podpirati Taaffejevo vlado?

Uže leto dni se prizadevajo na vse kriplje, da bi sedanji sistemi spodbili moralno zaslobo med našim narodom. Sleherno sredstvo jim ugaja. V svojih novinah porablajo in zlobno zavijajo vsako malenkost, zaletavajo se v vladna imenovanja, vedno ponavljajo — ker drugega ni — staro dolgočasno pesen o „zloglasnih šestih sto goldinarjih“, neprestano napadajo prijatelje sedanje vlade ter s psovki obsipajo prvega zastopnika državne ideje v deželi, zaupnega moža presvitle krone, deželnega predsednika Časi modrijujejo v uvodnih člankih in dopisih kar naravnost: Čemu podpirati to vlado, od katere ničesar ni pričakovati! V političnih korporacijah, kjer je večina na njih strani, smešijo samega sebe s tem, da s tožbami grozé vladi, dasi je postopala po vsem pravilno; se vé da, dosihmal še nobene take grožnje izpeljali niso! In v vsakdanjem življenju, kjer se po osebni dotiki, z živo be-

sedo morda več še doseže, nego z okornim peresom? Tam jih poslušaj, te gostobesedne politike! Kakor vrabiči v prosu, tako ti čivkajo veselo svojo jednolično pesen, kateri dostavljajo okusni refrain: „V . . . g naj vzame sedanjo vlado, Stremayrja nam dajte nazaj in Auersperga, pa bodedo zadovoljni!“ To je državniška modrost one koterije, katera se hoče polastiti vrhovnega vodstva v naših pokrajinah.

In sedaj? Odlični česki poslanec imel je sicer v mislih zlasti svoje česke poslušalce, ali besede njegove veljajo neposredno tudi za naše slovenske razmere. Delati na to, da se dejansko izvrši Taaffejev program, ki se nanaša na pravična načela, da se v istini doseže od politikov obeh skrajnih strank tolikokrat zasmehovana in pred svetom osmešena „narodna sprava“, da se ohrani sedanja vladna sistema — baš to ima biti prva skrb, glavna naloga zlasti onim rodoljubom, kateri se morajo vsled svojega poklica baviti z javnim življenjem. Skušeni, prebrisani Čehi so to dobro spoznali, celó najskrajnejši elementi, kakor Grégr, se ne upirajo več takemu postopanju. In dobro vedó, zakaj. Vedno še nemška levica ni razpršena, navzlic marsikaterim nezdodam, ki so jo zadrževale tekem zadnjih pet let, razpolaga tudi dandanes še s tolikim številom duševnih in denarnih sil, da je prav lahko mogoče, da se ji danes ali jutri zopet izročé državni vajeti. Če se pa to zgodí, potem smemo biti uverjeni, da se avstrijski narodi ne bodo tako kmalu iznebili zopernega jarma nemško-liberalne hegemonije. Ali si morda kedo izmed radikalnih vedežev domišlja, da se je prejšnja sistema zgrudila vsled slovenskega in konservativno-nemškega protivja? Ljuto se vara! Upor te zaslepljene stranke proti naši iztočni politiki, nepremišljena opozicija proti berolinski nagodbi, to so pravi vzroki bili njenemu propadu. Ako jo pa sedaj milostni naš gospodar, cesar avstrijski, zopet pozóve, da mu sestavi kabinet iz svoje sredine, kedo bode

ko se nam gabi meso najlepše, najponositejše domače živali — konja. Imel sem priliko, opazovati slovensko rodovino, ki so se ji dale v poskušnjo klobase iz konjskega mesa. Dišale so ji bolj ko domače, a ko se je ljudem povedalo, kaj tako hvali, jele so jih obhajati slabosti; kdor je držal še kos klobase v roci, položil jo je bled na mizo, in kdor je imel grizljaj v ustih — odložil ga je. Zgolj predsodki nas zadržujejo od uživanja konjskega mesa, ki pak so se vé da uže od Mozesovih časov utemeljeni v verskih predsodkih. — In raki? O čem živi ta grda, pajku podobna žival? Mrhovina in mrliči so ji najljubša hrana. Z koliko slastjo uživa naša gospóda ostudne školke ostrige — in ves srečen pobira ta in oni črve iz starega švicarskega sira. Gledé okusa v jedi se Evropejci čisto nič ne ločimo od narodov, na katere tako ošabno le od vrha doli gledamo. Tudi Mongolcu, ki ves koprni za smrdljivim mesom in na pol očiščenimi črevami, studi se marsikaj, kar Evropejci uživamo. Nekemu Mongolcu, ki je kazal Prževalskemu pot do Kuku-Nora, hotel je želodec iz života uiti, ko je videl Prževalskega raco jesti. Kitajca obidejo vse mogoče slabosti, ako

Listek.

Želodec.

(Berilo v ljubljanskem literarno-zabavnem klubu.)
Čital prof. gospod Ivan Vrhovec.)

(Konec.)

Indijanci pak so uže nekoliko izbirljivejši. Njihova najboljša pečenka je bivolska. Ko bivola ustrelé, plane ves indijanski roj nanj, trga in reže iz njega najboljše kose ter je z toliko slastjo, da so vsi okrvavljeni ne le po životu in rokah, ampak tudi po vsem obrazu.* Atapaški Indijanci zalezujejo, zlasti po zim, postavi in ščuke, kojih oči so jim največja delikatesa, če pak teh ne dobé, zadovoljijo se tudi z mahom in lišajem, ki ga luščijo od drevja in skal.** Tudi pasje meso jedó, toda ne vselej, ampak le o posebnih prilikah. Živi pes ne vžije pri njih sicer nič dobrega, a ko več kože nima, je najbolj spoštovana žival.***

Kakor zamorci ob zlatem obrežji, cenijo tudi Otomaki na pol gnjile ribe in ribja jajca. V Braziliji pak jedó celó Evropejci neke debele črve, ki se redé v bambusovih ceveh, in lepe Kreolinke pogostujejo se med seboj z gaščaricami, velikimi poljskimi mišimi in rumenimi drevesnimi stenicami, ki pak jih je treba poprej opraziti.* Ob reki amaconski pak je geofagija zeló v navadi. Nek misijonar pripoveduje o mladi Indijanki, ki ji niso mogli ubraniti, da ne bi jedla neke rumenkaste, mastne zemlje, perišče za periščem. Revica je vsled tega postala pravi monstrum z neizrečeno velikim trebuhom in po polnem posušenimi rokami in nogami. Koža postala ji je rumena in pergamentu podobna. Geofagija je zlasti v Braziliji razširjena, pak se nahaja še tudi sicer po svetu.**

Taki so nazori o gnjusnosti in vžitnosti te in one stvari, toda reči moramo, da so zeló relativni in gnjusnost mnogokrat neutemeljena. Nečednejše živali morda pač ni, kakor je svinja, in kako nam gre v slast, med tem

* Waitz, ibid II., 130.

** Hellwald, l. c. I., 302.

*** Waitz, l. c. III., 87.

* Waitz, l. I., 383.

** Globus. XIII., 315.

potem dvojil, da bodo levičarji mnogo previdnejše postopali v tako kočljivih vprašanjih, da se bodo omejili na notranje zadeve ter se akomodirali obstoječi vnanji politiki? In ker ima vladni aparat v vsaki državi več ali manj dejanskega vpliva, ker ga ima zlasti pri maloštevilnem in malo izobraženem narodu, kakor je slovenski, bode se nam neprestano boriti proti ostrini onega meča, katerega smo sami v roke postisnili nemško-liberalnemu protivniku.

Dobre nauke, pomenljive svete podaje dr. Grégr našim slovenskim radikalcem. Celó njemu postala je situacija jasna, celó on ne gleda več dejanskih razmer v meglenem svitu jednostranskih nazorov, v umetnem *clair-obsur* razgrete strankarske domišljije. Bodo-li posnemali vzgled českega politika? Bodo-li i oni krenili raz pogubnega pota, po katerem tirajo svoje pristaše, opustivši neplodno negacijo, smešno opozicijo nasproti prijazni vladi, s katero sicer vladi jako malo škodujejo, tembolj pa zavirajo napredek lastnega naroda? Le skrajna nevhvaležnost more zanikati, da se je položaj na Kranjskem pod Taaffejevo sistemo jako spremenil na korist narodnemu življu. Prejšnji pritisk od zgoraj je nehal, svobodno se razvija slovenska narodnost po naši deželi. Potrpiamo nekoliko in razmere se bodo predrugačile tudi v sosednih pokrajinah v prid našim rojakom. Ako se pa nadaljuje sedanje brezumno hujskanje na Kranjskem, provzročeno po vrtoglavih četovodjih kranjskega radikalstva, potem tudi dunajska vlada nobenega povoda ne bode imela, na Koroškem, Primorskem in Štajerskem podpirati oni živelj, kateri ji toliko preglavice dela v vojvodini kranjski. Naj pomislijo mero-dajni krogi v „Nar. Tiskarni“, da njih nespretna taktika dan za dnevom škoduje lastnim bratom ter da slovenske manjšine v sosednih deželah vedno bridkeje občutijo istinitost pesnikovega izreka: *Dum delirant reges, plectuntur Achivi.*

Dobro znamo, da so praški „Nar. Listy“ jako čislani list v „Nar. Tiskarni“; skoro bi trdili, da se voditelji domače skrajne stranke resno prizadevajo, v vsakem oziru posnemati mladočeski izvirnik. Zaradi tega jim priporočamo Grégrgov govor v Slanem — mogoče, da bodo dobri, koristni nauki glasovitega českega govornika kaj izdali i na slovenskem ozemlju!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Včeraj zaključila je tudi ogerska delegacija svoje zasedanje, in tako je za letos ovršeno delovanje našega skupnega parlamenta. Proračun skupnega ministerstva bil je z neznatnimi spremembami od obéh delegacij sprejet, kar nam svedoči, da je skupno ministerstvo

vidi koga mleko piti, in prebivalec Sandwichotokov, ki vživa lasten mrčes, bi se sklede, v kateri je utonila muha, niti ne dotaknil.*

Po tem kratkem kulinaričnem popotovanju okolo sveta, jasno nam je pač, da ga večjega korenjaka ni ko želodec. Vsemu je kos, zato se mu pa skazuje tudi po vsem širokem svetu dolžna čast. Korpuhlenca je uže med nami znamenje dobrega življenja brez skrbi in težav, dostikrat tudi prilastek imenitnih gospodov. Pri marsikaterem narodu je debelost v veliki časti. Na lojalnih otokih je misijonarju, ki je živel ondi pred kacimi dvajsetimi leti, pripomogla njegova debelost do večjega spoštovanja, ko njegova sveti poklic. Tudi v Indiji spoštujejo se debeluh. Ko je prišel nek sloveč nemšk popotnik predstaviti se sultanu sijamskemu, so najvišji dostojanstveniki pred njegovim dobro rejenim slugo od samega spoštovanja le kar na tla popadali, med tem ko se zanj nihče zmenil ni. Sicer se jim je razložilo, kdo je gospod in kdo sluga, a odmajevali so neverjetno z glavami — ker to je nemogoče, Ovambo v Afriki, kjer je sploh klasičen svet

stavilo v proračun le najpotrebnejše izdatke. Nada, izražena v prestolnem govoru, se je torej izpolnila: delegacije ozirale so se v jednaki meri na potrebnost države in na brêmena davkoplačevalcev.

Dunajski listi javljajo, da je naučno ministerstvo izdalo naredbo vsem deželnim šolskim oblastim gledé poučevanja realij v ljudskih šolah. V tej naredbi se določuje, da se ima kot popolnjenje postojećih učnih črtežev v okrajnih učiteljskih konferencah določiti izbor in razdeljenje učnega gradiva iz realij za posamezne razrede šol dotičnega okraja. Zrno te naredbe sestoji se pač v tem, da se ima pri zgodovinskih predmetih opuščati vse, kar bi moglo žaliti verski čut šolske mladine ter udanost in ljubezen k skupni domovini.

Ogerski državni zbor sestal se bode dné 22. t. m. Proračun za leto 1885 predložil se bode koj v prvi seji. Generalna debata začela se bode 25. ali 26. novembra.

V Bosni in Ercegovini vršile se bodo prihodnji teden vojaške premembe. Dosluženi vojaki pojdejo na dopust, a izvežbani novinci stopijo na njihovo mesto. Na dopust odide okolo 6000 môž. Vojni kor sarajevski brojil bode v prihodnje na okroglo 27 000 môž.

Tuje dežele.

Nemški državni zbor, kateri je danes otvoril novo sesijo, sestoji sedaj, ko so ovršene dopolnilne volitve, iz teh-le elementov: centrum broji 110 članov, Poljaki 16, konservativci 76, državna stranka 31, narodno-liberalna stranka 50, svobodomišljeniki 67, demokrati 7, socijalisti 24, Danci 1 in Alzačani 15 članov. Ta volilni rezultat ne daje državnemu kancelarju stalne večine, kajti konservativci, državna in narodno-liberalna stranka brojijo skupaj le 157 glasov, a absolutna večina iznaša 199 glasov.

Angleška gorenja zbornica sprejela je tudi v drugem čitanju volilno reformo. Specijalna debata odložila se je za 14 dnij, da se dotle definitivno sklene kompromis med vlado in večino gorenje zbornice. Skoro gotovo je, da se bode doseglo sporazumljenje ter da se bode volilna reforma sprejela potem tudi v tretjem čitanju.

Iz srednje Azije dohajajo poročila, da Rusija namerava tam osvojiti novo pokrajino, in sicer kanat Chiva. Khan neče izpolniti pogojev ugovora sklenjenega leta 1873 med generalom Kaufmanom in Chivo, vsled tega bode Rusija zasela njegovo ozemlje. Potem bode pač tudi kmalu konec samostojnosti ostalih tamošnjih pokrajin, in tako se Rusija čem dalje tem bolj približava mejam indijskega cesarstva.

za debele tolste vladarje, izvolyjo si za kralja le tacega, ki obeta, da bo meril čez trebuh kedaj več, ko kak drug, navaden človek. Ker se dajo kralji afrikanski prav tako pitati, kakor pri nas goved ali perutnina, izredé se tam potem eksemplarji, kakor tisti kralj, ki je nalletel Galton nanj. Le-ta moral je na prostem prenočevati, ker se ni mogel več v svojo kočjo splaziti. Pri Matatele (zamorcih) je debelost kraljevsk privilegij, zato se smatra državljanu debelost za *crimen laesae majestatis* ter se tudi tako kaznuje. Vagogom se zdi debelost celó nekaj božjega, zato pripisujejo debeluharjem božje lastnosti. V afrikanskem kraljestvu Karagvé je ženski lepoti, zlasti kraljičini, debelost neizogibno potrebna. Uže od prve mladosti pitajo princezinje prav sistematično z necim mlečnim močnikom ali pa s strdenim mlekom. Ker pa tudi njihov želodec ni brez dna, se jim piča naposled upre, a pretepajo jih toliko časa, da začno zopet jesti. O Maurih pripoveduje Mungo Park, da jim je le tista ženska lepa, ki tehta toliko, ko dober velblod. Tem podobni nazori veljajo tudi na otokih Hawai. Indom zapoveduje uže Manu, verska knjiga, naj pazi Indec, izbirajoč si nevesto, na

Dopisi.

Iz Novega Mesta, 19. novembra. (Izv. dop.) Kar smo težko pogrešali dolgih deset let, narodno središče v dolenski metropoli, je uresničeno. „Prvi narodni dom“ je v tolikem dognan, da je uže naš nov odvetnik dr. Slanec se naselil v drugem nadstropju ter svojo pisarno otvoril v prvem. Sedaj je delniško društvo, kateremu je namen, izvršiti zgradbo, prejelo vladno potrjenje svojih pravil. Delničarjev se je oglasilo več nego smo pričakovali, posebna hvala za ta vspeh gré spostovanemu našemu županu in ljubljanskemu rodoljubu g. R. Skrbeti bode treba, da se veliki dvorani omisli dostojna notranja oprava. Tudi za to bodemo morali še apelirati na požrtvovalno radodarnost novomeških meščanov in na domoljubno podporo vnanjih narodnjakov. Na-dejamo se, da se bodo tudi te zbirke ugodno obnesle.

V pritličnih prostorih „Narodnega doma“ je sedaj nastanjena dvorazredna dekliska šola. Šolske sobe so jako lepe, velike in svetle ter po polnem zadostujejo številu učenk. Krčme ni nobene v „Nar. domu“ ter je tudi ne bode. Leža sredi mesta in mirna okolica sta kakor navlašč za šole, in ker je tudi najemnina razmerno nizka, bode menda vender le kazalo, da se vsaj za sedaj ne sili več mesta v novo, jako drago šolsko zgradbo. Postava nalaga šolskim občinam le dolžnost, da preskrbé šolam primerne prostore, bodi-si z zidanjem šolskih poslopij, bodi-si v najetih, za to sposobnih lokalih. Postavnega zadržka tedaj ni nobenega, da bi se dekliska šola ne bi smela puščati v „Nar. domu.“ Pričakujemo tedaj od vesl. deželnega šolskega sveta, da se bode oziral na spremenjeni položaj, zlasti pa na denarno bédno mestne občine ter nam ne nalagal višjih šolskih brêmene nego je treba.

Da zapuščena Dolenska le slabo napreduje, znano Vam je, g. urednik! Vender se tudi pri nas počasi nekoliko boljša, zlasti odkar nam gospodari narodni občinski zastop. Tlak na pr. v stranskih ulicah, kateri je prej pravé muke prouzročil nesrečnim pešcem, se je lepo popravil, in tudi stopnice, katere z Brega držé proti krškemu mostu, so sedaj v čisto drugačem stanu nego prej. Sicer pa so številke letnega proračuna in računskega sklepa najboljši kriterij za dobro ali slabo gospodarstvo, in če te ogledamo, videli bodemo, da je sedanji, jako varčni mestni zastop tekem jednega leta občinski blagajnici prigospodaril izdatno svoto pet tisoč goldinarjev! Čast za to, komur čast gre. L.

Razne vesti.

— (Velika nesreča na železnici) V novjšem času se strahovito množé velike nesreče. Komaj je preteklo par dni po železniški nesreči v

to, da bode njena hoja gracijozna, kakor ona mladega slona. Celó Arabci, ki so sami suhi ko trske, zahtevajo od lepih žensk debelost. Njihovi nazori so se z koranom vred razširili po vseh mohamedanskih deželah. Uže o Mohamedovem času veljalo je to. Njegova favorita Ajša bila je tako debela, da ste je dve sužnjici komaj opirali, zato pa je dejala ponosno o sebi, da se šibi pod težo svojih ledij kakor pod težkim bremenom upogibajoči se človek. Tudi popis njene sinabe, tudi Aiša, slavi njene polne ude v posameznem, naposled pa njeno debelost v občé, ki se je razodevala v mikavnih jamicah. Celó krasno pa je bilo, da je gnala ta debela lepota pri premikanji male valčke, kakor pretresnjeno strdeno mleko.*

Na turških gomilah.

Mogočno so doneli velikonočni zvonovi po tihi dolini ter oznanjali revnim trpinom veselo vèst, da je Izveličar premagal smrt. Aleluja, aleluja! Povsodi je kraljevalo veselje!

Hanau-u na Nemškem, vsled katere je zgubilo 12 ljudij življenja, dvajset pa je hudo ranjenih, uže poroča brzozjav o novi strašni katastrofi, ki je zadelo ameriansko železnico v Texasu. Ko je poštni vlak drdral čez reko Brazos, skočila je lokomotiva iz tira in potegnila vozove za seboj. Dvajset potovalcev je mrtvih, petnajst nevarno ranjenih. Preiskavanje je pokazalo, da je nek odpuščen delavec se hotel maščevati nad društvom jin za to je šine odvil.

— (Tisoč sedem sto divjih kóz.) Dunajski lovski časopis poroča, da je v letošnji lovski sezoni grof Meranski vstrelil na svojem posestvu „Brandhof“ na Štajerskem uže 1700. divjo kozo!

— (Čudne razmere.) Beligranski list „Videlo“ poroča, da so albanske roparske čete v vasi Papražišče, okr. Velese, požgali 60 hiš, 18 žensk oskrunili, 2 deklici odpeljali, 5 dečkov sežgali; ravno tako so v vasi Oražje 40 hiš sežgali ter doprinašali jednaka zlodejstva kakor zgoraj.

— (V letu 2000.) Načelnik statističnega bureaua v Švici, g. Kumer, je zračunil, da bode prebivalstvo v raznih deželah, če se bode tako kakor zdaj množilo, naslednje: Italija bode štela 56 142 968 prebivalcev, Francija 64 180 400, Velika Britanska 142 789 145, Nemčija 164 678 076 in Avstro-Ogerska 70 090 508.

Domače stvari.

— (K novemu knezoškofu ljubljanskemu,) dr. Jakobu Misiji, podala se je, kakor poroča „Slov.“, prošlo nedeljo dopoldne v Gradci izborna družba duhovnov kot zastopnikov Sekovske škofije, da mu po dovršeni prekonizaciji sporoči na slovesen način čestitke graške škofije. Deputacija vodil je mgnr. Ivan Karlon, kateri je novega knezoškofa tudi nagovoril s krepkim govorom, poudarjajoč vez vroče ljubezni, s katero je bil prevzvišeni zmerom zvezan z vso duhovščino Sekovske škofije, izražajoč veselje nad njegovo povzdigo na škofijski sedež ljubljanski, izrekajoč željo, naj bi vez ljubezni med Sekovsko duhovščino in oddaljenim novim knezoškom vedno trajala in kot vidno znamenje te nepretrgane zveze naj blagovoli prečastiti gospod vzprejeti, kar mu podari ljubav domače duhovščine: zlato verižico, križ, prstan in mitro. — Dr. Stary je potem prečital zloženo adreso, katera slavi visoke zasluge novega vladike v njegovem dozdanjem delokrogu. Na to se je zahvalil novi knezoškof za mnogobrojno mu izkazano ljubezen.

— (Porotniki) za četrto porotno zasedanje, katero se prične z decembrom, so naslednji gospodje: Aleš Lovro, posestnik v Šmartinem pod Šmarjino goro; Perdan Ivan, hišni posestnik v Ljubljani; Mali Ivan, usnjár v Radovljici; Kos Henrik, hišni posestnik v Idriji; Rudolf Anton, hranilnični uradnik v Ljubljani; Žitko Jakob, posestnik v Vrdu; Razinger Mihael, posestnik Pod Korenom; Lindtner Anton, hišni posestnik in trgo-

vec v Kranji; Mallner Ivan, hotelier v Zagorica; Lozar Josip, trgovec, Fran Fortuna, trgovec, Günzler Makso, agent, vsi v Ljubljani; Gabrijel-čič Janez, posestnik in gostilničar v Brezji; Bartelj Josip, hišni posestnik v Ljubljani; Hladnik Matija, posestnik v Cerkovski Vasi; Domladiš Josip, mlinar v Bistrici; Spalek Anton, knjigovodja v Ljubljani; Ločnikar Tomaž, tovarnar na Viči; Schober Jakob, trgovec in hišni posestnik; Črne Josip, hišni posestnik in mesar; Luckmann Anton, trgovec; Leben Fran, hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Veber Urban, posestnik in trgovec v Zalem Logu; Pok Josip, hišni posestnik v Ljubljani; Levec Ivan, posestnik v Dolu; Mühleisen Emil, trgovec z lesom v Ljubljani; Marinšek Fran, trgovec v Škofji Loki; Goričnik Fran, trgovec; Mathian Ivan, trgovec s pohišjem; Schantel Fran, hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Pollak Ludovik, posestnik in tovarnar v Trziči; Rojakovič Fran, hranilnični uradnik v Ljubljani; Stare Julij, posestnik in trgovec v Kamniku; Likovič Fran, posestnik in gostilničar v Sneberji; Paichel Anton, hišni posestnik, in Rössmann Matej, hišni posestnik, oba v Ljubljani. Namestniki so: Karinger Karol, trgovec; Lasetzky Josip, krojač; Jeuniker Fran, trgovec; Slovša Fran, hišni posestnik; Wagner Moric, trgovski pomočnik; Papež Ivan, sodar; Iber Ivan, trgovec; Schumi Luka, krojač in Dogan Ivan, mizar, vsi v Ljubljani.

— (Odlikovanje.) Znani gorenjski čebelar Mihael Ambrožič v Mojstrani dobil je pri razstavi v Velesu za razstavljene panje in stroj za čiščenje medu sreberno državno medaljo.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) razpisuje službo vrtárja na svojem poskuševalnem vrtu v Ljubljani. Prošnjak mora izkazati teoretične in praktične vednosti v kmetijstvu sploh ter osebno v sadjarstvu. Prošnje naj se vložijo do 15. decembra t. l. pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani. Ob novem letu bode novi vrtár uže nastopil službo; plačilo znaša 400 gl. s prostim stanovanjem.

— (Pri stolni cerkvi) sv. Nikolaja pričeli so uže tudi na strani proti semenškemu poslopju polagati kamenen tlak.

— (Ljubljanski „Sokol“) priredi v saboto zvečer dne 22. t. m. v restavraciji ljubljanske Čitalnice sokolski večer.

— (Ljubljanska Čitalnica) priredi v nedeljo dne 23. t. m. v društvenih prostorih Besedo in ples s sledečim sporedom: 1.) Schantel-Vilhar: Overture in spevoigre „Jamska Ivanka“, igra vojaška godba; 2.) Nedved: „Slovo“, moški zbor s tenor-samospevom; solist g. Ant. Razinger; 3.) Donizetti: Introdukcija in kavatina iz opere „Belisar“, igra vojaška godba; 4.) Foerster: „Nje“, čveterospev; pojó gg. Pribil, Štamcar, Stegnar in Dečman; 5.) Milllöcker: Potpourri iz operete „Bettelstudent“, igra vojaška godba; 6.) Eisenhut Gj.: „Na Savi“, moški zbor. — Ples. — Pri plesu igra oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Vstop je dovoljen izključljivo le č. gg. udom čitalničnim. — Odbor.

In veselih zvonov glasovi ter radostni vzkliki bédnih zemskih trpinov dohajali so tudi v malo, borno mojo sobico v tretje nadstropje. Žalostna pa je bila tedaj moja duša in niso je mogli razvedriti srečnih sosedov radostni pojavi, saj sem bil sam, tako sam, zapuščen od vsega sveta, brez ljubezni, brez ljubezni . . . Strašne, obupne misli so mi polnile glavo, samega sebe me je bilo groza. Tedaj pa sem bežal iz ozke svoje sobice, taval sem okolo po ulicah kakor blazen, bežal sem iz mesta ven na grič, kjer so, kakor pripoveduje pravljica, pokopani trije turški dostojanstveniki, v zlati, srebrni in bakreni krsti. Tam sem se vsedel na mišičasto klo-pico, podprl vročo svojo glavo v koščeno roko ter zrl v mraku zavito mesto pred seboj.

„Sam sem, sam! Umreti bodem moral, umreti, in segnil bodem kakor segnije hrastov list sredi poljan, nihče ne bode obiskal groba mojega, nihče ne bode potočil solze za menoj! Sam sem; ni je na svetu duše, ki bi me ljubila. Sam, sam! . . .“

Tako sem dolgo slonel, ter mislil o neplodnem življenji svojem . . . Nenadno pa

ugledam pred seboj mlado, kot zora krasno dekle, oblečeno v belo obleko. Prestrašila se me je in hotela zbežati, jaz pa sem jo prijel za roko ter dejal, da jej hočem biti prijatelj; in ni mi odtegnila roke, sela sva na klopico in pripovedavala mi je Valeska, da pride iz daljnih krajev, od tam, kamor solnce zahaja, iz daljnih krajev v tuje dežele na prošnjo očetovo.

„Oče moj pa ležé bolni, smrtno bolni v borni koči na trdem ležišči. Mnogo nočij sem prečula uže pri njih posteljici jokala vroče solze in molila, iskreno molila! Vender ne bode neče uslišati prošnje moje. Zdjaj pa sem prišla sim, da na griči tam molim in vzamem potem s seboj domov nekaj prsti, ker želé tako oča moj. Tu pokopana je moja mati in oče menijo, da bode moja molitev na tem kraji izprosila jim zdravja, in poljubili bi še radi z groba svoje žene zemljo. Poljubili bi še radi zemljo iz rodnega svojega kraja, saj jim je tú tekla zibel. Kmalu po mojem porodu umrla je mati za nevarno, kužno boleznijo. Tedaj pa niso oblastva dovolila, da bi bili pokopali mater mojo na vaškem pokopališči tam doli,

— (Povožil) je dne 16. t. m. hlapec gosp. P. s Starega trga šest in polletno deklico v Šelomburgovih ulicah; deklica se hitremu vozu ni mogla ogniti; poškodba ni nevarna.

— (Roparski napadalec,) kateri je dne 5. t. m. napal in oropal v „Velikem Gozdu“ pri Polhovem Gradcu kmeta L. Bogatijo, se ne imenuje Matej Kržišnik, marveč Janez Peternel, po domače Škalarjev iz Podraž, obč. Trata pri Poljanah.

— (Psa ustrelil) je dne 17. t. m. popoldne posestnik A. G. v Krakovem kar na ulici. To je sosede zeló preplašilo.

(Pod kolesi.) Iz Brežic se poroča o tej nesreči: Pri g. župniku Antonu Dvoržaku v Planini služeči hlapec Mihael Šeško peljal je z vinom naložen voz iz vinske kleti gospoda župnika na okrajni cesti v Ješevec. Ker je v tem kraji napajališče za živino, spregel je hlapec dva vola in konja, da bi jih napojil. Šeško pa, kateri je bil nekoliko pijan, je pozabil zavreti voz, in ker je napajališče na višini, jel se je pomikati nazaj. Šeško to opazivši, skoči k zadnji strani vozu, da bi ga vstavil, a preneznatne so bile njegove moči, voz drdral je dalje nazaj, zavozil v cestni jarek, zvrnil se je in sodovi pali so na hlapca. Šeško je takoj mrtev obležal.

— (Starinske najdbe.) Poroča se nam: Gosp. Franjo Kotnik iz Vrda pri Vrhniki izkopal je lepo število starega in srebernega denarja na svojem posestvu; te zanimive in dragocene novce podaril je kranjskemu deželnemu muzeju. — Med Vrhniko in Vrdom preiskavali so zadnje tedne strugo Ljubljaniče in našli starih mečev, sulic in nekaj žaric, žalibog da uže razbitih. Vse se je oddalo muzeju. — Tudi izkopavanja, ki se vršé za muzej na Drnovem (okrajno glavarstvo krško), so se jako dobro obnesla. Izkopali so do zdaj blizo 80 žaric iz prvotne dobe rimljanske. — Vse te zbirke dobi muzej.

— (Belo vino v tržaški okolici) prodaje se letos, kakor poroča „Edinost“, po 20 do 30 novčičev, črno pa pride najbrže do 35 novčičev liter na debelo.

— (V tržaških kriminalnih zaporih) pokazale so se kozó; nastopila je ta bolezen tako opasno, da se govori, da se bodo morali prostori izprazniti.

— (Ti pa znajo!) Iz Trsta se poroča, da se je v ponedeljek sprehajal po Starem mestu po Riborgu nekov trgovsk pomočnik Fr. J., kateri je ravnokar došel v Trst; nevarno nastane okolo njega na sicer slabo obiskanem prostoru gnječa; ko se je rešil gnječe ter prišel zopet na prosto, zapazil je, da mu je v gnječi zmanjkalo zlate ure z verižico v vrednosti nad 100 gl. Tržaški dolgo-prsteži umejo svoj posel!

Železniški vožnji urad v Ljubljani.

(Izv. dop.)

V svoji 209. številki so prinesli „Ljub. List“ in z njim vred tudi drugi ljubljanski listi novico, da je c. kr. glavno ravnateljstvo državnih železnic

ker so se bali bolezni, pokopali so jo tu sim. Bog jej daj večni mir — — — Potem pa se je kmalu unela kmetska vojska in oča moj zapleten je bil v neko zaroto, bežati je moral z menoj v naročaji iz dežele v dalnje kraje, kjer životariva zdaj sama, ločena od sveta v leseni koči, v gladi in mrazu. Usmiljeni Bog!“ Pokleknila je na zemljo in goreče molila! Jaz pa sem jo občudoval, to krasno žensko, v srce vračalo se mi je zopet veselje do življenja in v duši unela se mi je ljubezen do Valeske.

„Valeska, draga Valeska, jaz te ljubim!“ Razprostrl sem roke, hotel sem objeti to krasno bitje, povedati jej, da grem z njo, da jej bodem prijatelj, varuh, služabnik — — izliti sem jej hotel na cvetoča ustna ves žar vroče svoje ljubezni — — tedaj pa začujem za seboj korake, ozrem se — — Stara postrežnica Maruša prinesla mi je v sobo osnažene moje zakrpane črevlje, ter jih vrgla osorno na tla k postelji: „Tukaj le so!“ In zijalasto je odprla široka svoja usta.

To so bile čudne sanje!

Silvanus.

dovolilo v Ljubljani železniški vožnji urad za državno železniško progo v obsegu c. kr. deželne vlade za Kranjsko. Ta vest je bila različno tolmačena in v obče se je to smatralo za čisto novo pridobitev ter se je z neke strani tudi nekoliko poudarjalo, čegava da je zasluga te pridobitve. Na podlagi natančnih informacij moram vendar izjaviti, da smo imeli ta vožnji urad že dve leti, če tudi se o njem ni kaj posebnega pisalo ali drugače govorilo, in da ta urad nima niti v narodnem, niti v političnem oziru nobenega pomena, ampak da služi jedino le za notranje železniško službovanje.

C. kr. železniški vožnji urad za Ljubljano je bil že l. 1882. ustanovljen, takoj potem, ko je trgovski minister z ukazom z dne 26. februarja l. 1882, št. 295, bil objavil provizorični statut za železnice, katere je bila država prevzela v svojo oskrb, in bil mu je po posebnem ukazu z dne 19. junija istega leta odkazan njegov delokrog.

Kakor je znano, razglašen je bil z ukazom trgovskega ministerstva z dne 23. junija t. l., št. 1136, definitivni statut o organizaciji državne železniške uprave, ki je stopil v veljavo s 1. avgustom. Na podlagi tega statuta se je vožnji urad, ki je bil doslej provizoričen, razglasil definitivno kot tak, njegov delokrog pa ostane isti, kakeršen je bil doslej. Vožnji uradi so prav za prav le železniške postaje, katere imajo večjo važnost: delokrog tukajšnjega pa obsega le postaje med Ljubljano in Javornikom; ostale postaje Rudolfove železnice, kar jih je na Kranjskem, podredjene so železniškemu vožnjemu uradu v Trbižu. Glavna naloga vsakemu železniškemu vožnjemu uradu je, da pazi in nadzoruje pravilni in redni promet na svoji progi in da nastale nerednosti v vožnji, kolikor more, samo odstrani ali višjemu oblastvu o njih poroča. Isto tako ima nadzorovati telegrafno službovanje v svojem področju in o nastalih nerednostih ali napakah, katerih samo ne more odstraniti, poročati višjemu vožnjemu uradu. V izrednih slučajih izbere ga višji vožnji urad tudi, da poizvedava o napakah in večjih ovirah v prometu. Za občinstvo pomena vredna je jedino le pravica železniškega urada, da sme v slučajih, ako se je za blago, ki se je na progi, njemu podredjeni, oddalo ali pa tja dospelo, napačno bila zaračunila prevelika voznina, dotični stranki izplačati preveč zaračunjeni znesek, ako ta v vsakem slučaju ne preseže svote 25 gld.

Kakor je iz povedanega razvidno, je delokrog takega vožnjega urada zelo omejen in tako malo obsežen, da še za Ljubljano ni bilo potrebno niti jednega uradnika več nastavit, kakor jih je bilo poprej.

Iz tega se pa tudi vidi, da je glorijska, katero je nek list zaradi železniškega vožnjega urada zapel nekemu mestnemu odborniku, brez vse potrebe in dejanske podlage.

Betriebsamt — kako slovenski? Po mojih mislih prometni urad, ali še bolje vožnji urad; toda zadnje čase je začel naš Metuzalem pisati celo obratni urad od obrniti, obračati, *umkehren*, *umwenden* (primerjaj: z obratno pošto, *mit Postwendung*); ako pritegnemo temu listu, potem bi bil obratni urad *Umkehrungsamt* ali *Umwendungsamt*, kar pa, vsaj jaz mislim, da ni! Radovedni stavec.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Madrid 20. novembra. Včeraj zvečer so se vršile dijaške demonstracije. Dijaki hodili so po ulicah ter upili: „Živela svoboda v poku!“ Policija je morala poseči med nemirneže; zaprla je štiri osebe. Dijaki so zahtevali, naj se zaprti osvobodijo, prefekt pa je dejal, da jih bode izročil sodnji.

Dunaj, 19. novembra. V pravdi zaradi žaljenja časti Schönerer proti Hügelu (Vorstadt-Zeitung) je bil slednji obsojen v štiritjedenski zapor in zgubo kavcije 60 gld.

Budimpešta, 19. novembra. Ogerska delegacija se je zatvorila.

Budimpešta, 19. novembra. Povodom Najvišjega godovnega dneva Nj. veličanstva cesarice bila je danes dopoludne po vseh cerkvah slovesna božja služba. Sv. maše v

garnizijski cerkvi udeležili so se vsi tukaj navzoči ministri, dostojanstveniki civilnih in vojaških oblastev. Na mnogih javnih in zasebnih hišah plapolajo zastave.

Budimpešta, 19. novembra. V četrtek bode pod cesarjevim predsedstvom skupno ministersko posvetovanje; Taaffe, Dunajewski in Welsersheimb dojdejo jutri sim. Včeraj je bila pri ministru Trefortu konferenca, katera se je posvetovala o zopetni ustanovitvi Jozefinščica. Sklenilo se ni nič. Minister sklical bode enketo veččakov, da se posvetujejo o nje sestavljenih vprašanjih.

Berolin, 19. novembra. V Kongo-konferenci predložila je Nemčija črtež o ukrepih. Črtež se je izročil komisiji, katera sestoji iz Nemčije, Francije, Anglije, Zjedinjenih držav, Španije, Belgije in Portugalske. Francoski poslanik je prvomestnik v tej komisiji, katera bode imela določiti meje raznih Kongo-pokrajin ter formulirati zahteve strank.

London, 19. novembra. Gorenja zbornica je vzprejela brez glasovanja po polurni debati v drugem čitanju reformno billo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 20. novembra.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.35
„ „ „ srebri	82.60
Zlata renta	103.90
5% avstr. renta	96.55
Delnice narodne banke	870.—
Kreditne delnice	294.30
London 10 lir sterling	122.85
20 frankovec	9.72 ⁵
Cekini c. kr.	5.78
100 drž. mark	60.05

Tuji.

Dne 18. novembra.

Pri Maliči: Frankl, Kozlek, Meschel, Hochtalek, Lupini, Stöber, trgovci, z Dunaja. — Platzer, trgovec, iz Gradca. — Svetina, trgovski potovalec, iz Trsta. — Mammer, polkovnikova soproga s hčerko, iz Zadra. — Podboj, mesar, iz Ribnice.

Pri Slonu: Ricke, trgovski potovalec, iz Brunova. — Uhl, z Dunaja. — Stockhammer, železnični uradnik, iz Knittelfelda. — Körner, železnični uradnik iz Knittelfelda. — Milier, c. kr. kapelnik, z Reke. — Jasche, zasebnik, iz Pulja.

Pri Južnem kolodvoru: Venezian, potovalec, iz Trsta. — Endlicher, zasebnik, iz Topolovaca.

Pri Avstr. carji: Schielder, zavarovalni uradnik, iz Gradca. — Tiran, orgljar, iz Litije.

Umri so:

V civilni bolnici:

Dne 19. novembra. Marjeta Dolgan, delavka, 28 l., tuberkuloza.

Tržne cene.

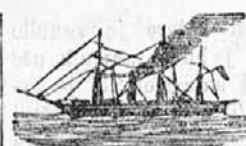
V Ljubljani, 19. nov.: Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 21 kr., domače 6 gld. 50 kr.; ječmen 5 gld. 28 kr.; reš 4 gld. 55 kr.; ajda 5 gld. 37 kr.; proso 5 gld. 68 kr.; turšica 5 gld. 85 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. — kr. — Goveja mast kilo po 92 kr., salo po 72 kr., špeh po 56 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 82 kr., jajce 3 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 56 kr., drobniško po 34 kr., — Piške po 45 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 60 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
19. nov.	7. zjutraj	735.87	+ 0.4	vzh. sl.	obl.	
	2. pop.	735.88	+ 3.6	szpd. sl.	s. js.	0.00
	9. zvečer	736.90	— 2.6	vzh. sl.	zvd.	

Kovač

kateri ima tudi skušnjo v podkovanji konj, išče se za nek kraj na Notranjskem. Kovačnica leži ob okrajnej cesti. Oženjeni imajo prednost. Kje? pové uredništvo tega lista. (127) 3—3

International Line. Iz TRSTA direktno v NEW-YORK.

Véliki parniki prvega razreda te črte plujejo redno v New-York in prevzemljejo naklad in potnike po najnižjih cenah in v najboljše oskrbovanje.

V New-York — Odhod iz Trsta.

Parnik „Surrey“ 4200 ton okolu 30. novembra. Popotniška kajuta 200 gld. — medkrčv 60 gld.

Zaradi potovanja blagovoli naj se oglasiti pri

J. Terkuile

glavni agent za prevóz čez morje.

Via dell' Arsenale št. 13, Teatro Comunale, Trst.

Zaradi naklada pri Emilianu d'Ant. Poglayen-u, glavnem agentu. (115) 10—8

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abeceednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
- Abeceednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjskeje 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Mičič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klačič,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I. II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenskeje mladini:**
I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
II. „ „ *Peter rokodelič*, 36 kr.
III. „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljsča. Cena vezaneje knjigi 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obrredi pri vnanji službi božji. vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Orožen Val.,** Spisi, 60 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali solski besednjak. 4. natis. vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. vez. 90 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovnik. vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šlomšek A. M.,** Zbrani spisi. 3 knjige, 3 gld. 40 kr.
- Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega.** vezan 65 kr.
- Zlatorog.** Pravljičca za mladino. 20 kr.
- Znidaršič J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

- Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4° velike) po 50 kr. Pravljičca o:
- Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr.
- O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.